

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

optager folketing og regering stærkt; vil hr. Langkilde sikkert forstå, at det ikke er muligt at gøre nogen undtagelse fra den anerkendte praksis.

Den foreliggende sag har efter det for mig oplyste været indgående behandlet i forretningsudvalget bl. a. på grundlag af en redegørelse fra programchef Mogens Vemmer og en udtalelse fra det særlige børne- og ungdomsudvalg, inden sagen den 12. januar 1971 blev optaget til behandling i radiatorådet.

Som angivet i dagspressen blev sagen indbragt for radiatorådet som en principssag om, hvorledes Danmarks radio bør forholde sig til farerne omkring stofmisbrug, og den af radiatorådet afgivne erklæring indeholder i overensstemmelse hermed en præcisering af programpolitikken på dette område.

Erklæringen, der blev enstemmigt vedtaget, har følgende ordlyd:

„Foranlediget af den offentlige debat om Danmarks radios holdning til narkotika-problemerne har radiatorådet den 12. januar 1971 vedtaget følgende erklæring om Danmarks radios programpolitik på narkotikaområdet:

„Det er programvirksomhedens opgave at efterleve radiolovens § 5, hvorefter udsendelserne skal være af alsidig, kulturel og oplysende art.

Danmarks radio ser det følgelig som sin opgave gennem programmer i radio og tv at udbrede kendskabet i befolkningen til narkotikaproblemets årsager, omfang og foruroligende perspektiver og at belyse de medicinske, sociale og strafferetlige forhold omkring brugen af hash og hårde narkotika for herigennem at bidrage til oplysningsarbejdet på dette område. Oplysningsvirksomheden i radio og tv må derfor dels formidle den viden, som læger, psykologer og pædagoger er i besiddelse af, dels informere befolkningen om de faktiske tilstande og normer i de samfundsgrupper, hvor problemet er særligt fremherskende. Over for den voksne del af befolkningen må det være af speciel betydning, at den løbende debat mellem læger, psykologer og pædagoger kommer til udtryk uanset den diskussion i offentligheden, som uundgåeligt må blive følgen heraf. Specielt i børne-, ungdoms- og skoleudsendelserne er det Danmarks radios

opgave at bringe udsendelser i en pædagogisk tilrettelæggelse, der sikrer den størst mulige forståelse af problemerne omkring narkotika og de yderst alvorlige følger af misbrug. Gennem præsentation og fremhævelse af alternative miljøer åbnes i disse udsendelser samtidig mulighed for børns og unges valg af samværsformer uden hash og hårde narkotika.

Danmarks radio gjorde i en skrivelse af 19. november 1970 til kulturministeren rede for den hidtidige programvirksomhed på området. Denne linje vil blive fortsat, men herudover vil Danmarks radio give plads for en række korte film om narkotika problemet. Denne udsendelsesrække, der skal henvende sig til børn og unge, vil oplyse om de skadelige virkninger, der er forbundet med brugen af såvel hash som hårde narkotika.“

For mig at se har den ved sagens behandling fulgte fremgangsmåde været i overensstemmelse med de principper, der til stadighed har været gældende.

Det kan på den givne foranledning være naturligt at anføre, at det i Danmarks radio stadig er radiatorådet (programudvalget), der har det fulde ansvar for programmerne, men at der for nogle år siden ved en ændring af radiatorådets forretningsorden blev gennemført en faktisk delegering af de programmæssige beføjelser, således at programcheferne fik den afgørende indflydelse på programmets tilrettelæggelse inden for de af radiatorådet og programudvalget afstukne rammer. Denne ordning har nu været gældende i en årrække, og det forekommer naturligt på grundlag af de nu indhøstede erfaringer at tage den op til nærmere overvejelse i forbindelse med den grundige principdebat, der vil blive anledning til at føre i folketinget som led i forberedelserne til en ny radiospredningslov.

Der er i folketinget en bred uvilje mod censur og en lige så bred tilslutning til, at staten skal afholde sig fra forsøg på at dirigere den frie meningsdannelse og kulturudvikling.

Denne fast forankrede grundholdning er imidlertid ikke nogen hindring for, at man som led i en analyse af beslutningsprocesserne i Danmarks radio medinddrager overvejelser om mulighederne for at gennemføre en programtilrettelæggelse, der baseres på et noget bredere grundlag, end forholdet er i dag.